

مجموعه حاج بابا

جلد دوم

نقشه خطرناک

بر اساس زندگی معلم شهید
مریم حاجی بابایی

مترجم: علی اکبر خوشبخت

تصویرگر: مریم علی

گروه سنی: نوجوان «+15»

- ۱۳۴۶: سرشناسه: صیفی کار، محسن،

عنوان و نام پدیدآور: نقشه خطرناک، بر اساس زندگی معلم شهید علیرضا حاج بابایی / نویسنده محسن صیفی کار، بازیبافی و ویراستار ویراستاری سیدحسین متولیان؛ تصویرگر مرضیه قائدی.

مشخصات نشر: تهران، وزارت آموزش و پژوهش، معاونت پژوهش، موسسه فرهنگی منادی تربیت، ۴۰۲.

مشخصات ظاهری: ۴۰ ص.، مصور (رنگ).

فروضت: مجموعه حاج بابا.

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۳۹۰-۴۸۳-۵.

وضعیت فهرست نویسی: قیبا

موضوع: حاج بابایی، علیرضا، ۱۳۳۵-۱۳۶۱.

موضوع: جنگ ایران و عراق، ۱۳۵۹-۱۳۶۷--شهیدان--سرگذشتname

Iran-Iraq War, 1980-1988 -- Martyrs -- Biography

جنگ ایران و عراق، ۱۳۵۹-۱۳۶۷--شهیدان--خطاطر

Iran-Iraq War, 1980-1988 -- Martyrs -- Diaries

شناخته افراد: قائدی، مرضیه، ۱۳۶۶-، تصویرگر

ردی بندی کنگره: DSR: ۱۶۲۶

ردی بندی دیوبی: ۹۵۵۰۰۸۴۳۰۹۲

شماره کتابشناسی مل: ۹۲۳۴۸۰۰

مجموعه حاج بابا (جلد دوم)

نقشه خطرناک

بر اساس زندگی معلم شهید علیرضا حاج بابایی

نویسنده: محسن صیفی کار

بازیبافی و ویراستار: سیدحسین متولیان

تصویرگر: مرضیه قائدی

چاپ دوم: ۱۴۰۳ شمارگان: ۱۰۰۰ انسخه

لیتوگرافی، چاپ و صحافی: دقت

تهران: خیابان استادنجمات الهی - بین چهارراه سمهیه

و طالقانی کوچه مرحوم رضامقدسی (بیمه سابق) - پلاک ۲۶

تلفن فروشگاه: ۸۸۹۳۱۸۵۲ تلفن پخش: ۸۸۹۱۲۷۲۸

نمبر: ۸۸۸۹۴۲۹

Email: info@monadi.org WWW.monadi.org

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۳۹۰-۴۸۳-۵

شابک (دوره): ۹۷۸-۶۰۰-۳۹۰-۵۱۵-۳

- بعون الله الملك الاعلى -

این یک مقدمه نیست

توی خانه‌میله چیزها با خانه‌های دیگر فرق دارد... من علیرضا حاجی بابا! مادرم را «افروز» و پدرم را «جلال» صدا می‌زنم! از بچگی همین مولود! حتی برعکسِ خیلی از شما من به مادر بزرگم می‌گویم: ماما!

کم می‌خوابم و سرم درد می‌کند برای قدمای شماشدن! یکبار هم خودم و ابوالقاسم این راثابت کرده‌ایم که برای مردمی که دوستشان داریم جان می‌دهیم!

شاید فکر کنید کارهای امثال من عجیب است!

مثلاً وقتی «محسن صیفی کار» از روی خاطراتم کتاب «کوله‌هایی پراز لیمو» را نوشت تمام مدت بالای سرش بودم و نوشتنش را تماشامی کردم... یا وقتی همین پنج جلد کتاب را که به اسم «حاجی بابا» می‌خوانید از توی همان خاطرات گزین کرد، می‌خواستم با تقی بهمنی و چند تای دیگر از شهدا به زیارت مشهد بروم! برای همین با بچه‌های بالا صحبت کردم

تادهه آخر ماه صفر بليط زيارت برای «سید حسین متوليان»
بگيرند و يك حجره توی نيم طبقه صحن انقلاب به او بدنه دتا
رو به روی امام رضا جان بنشيند و توی همان صحن خاطرات
مرا باز آفرينى و بازنويسي کند! خودش ممکن است چيزى از
دخالت من نفهميده باشد اما اگر از او بپرسيد بچه های بالارا
در زمان باز آفرينى اين پنج جلد ديده است یانه؟ حتماً به ياد
مي آورد آن كبوتر سپيدى را که مدام پشت پنجره حجره اش در
nim طبقه صحن انقلاب می نشست و مراقب بود کلمه ای را به
خطا و سهو جاب جان کند!

آدم که خونش روی زمين می ریزد و فرشته ها، شهید
صدایش می زند خيلي چيزهایش با بقیه فرق می کند... مثلاً
خود من هنوز توی اتفاعات غرب و دشت های جنوب قدم
می زنم و مراقبم کسی بمن طبعان چپ نگاه نکند! یا هنوز هم
که هنوز است به کلاس ها و هاله ها اموزانم که حالا دیگر بزرگ
شده اند سر می زنم و از لبخند های سعادت مضعف می رود.

من هنوز منتظرم تاروزی که اجازه و دستور بدم! آن روز در
کنار عزيزترین عزيز خدا باز می گردم و با همه شما چشم در
چشم و رو و در رو و حرف خواهم زد...

تا آن روز دوست دارم که بين شما قدم بزنم و گره های
نامرئی تان را باز کنم...

هر چه باشد شما رفيق های امروز من هستيد و ما شهدا
برای کمک به رفيق هایمان همیشه بیداریم...